

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 18 września 2024 r.

Poz. 7587

UCHWAŁA NR VII/91/IX/2024 RADY MIASTA POZNANIA

z dnia 3 września 2024 r.

w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Smochowice-Sianowska” – część A w Poznaniu.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 i 721) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego "Smochowice-Sianowska" – część A w Poznaniu, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Poznania (uchwała Nr LXXXVIII/1670/VIII/2023 Rady Miasta Poznania z dnia 11 lipca 2023 r.), zwany dalej "planem".

2. Granicę obszaru objętego planem określa rysunek planu.

3. Integralnymi częściami uchwały są:

- 1) załącznik nr 1 – stanowiący rysunek planu, opracowany w skali 1:1000 i zatytułowany: Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego "Smochowice-Sianowska" – część A w Poznaniu;
- 2) załącznik nr 2 – stanowiący rozstrzygnięcie Rady Miasta Poznania o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu;
- 3) załącznik nr 3 – stanowiący rozstrzygnięcie Rady Miasta Poznania o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania;
- 4) załącznik nr 4 – stanowiący dane przestrzenne utworzone dla planu.

§ 2. Ilekroć w dalszych przepisach uchwały jest mowa o:

- 1) dachu płaskim – należy przez to rozumieć dach o kącie nachylenia połaci nie większym niż 12°;
- 2) dachu stromym – należy przez to rozumieć dach o symetrycznym kącie nachylenia głównych połaci dachowych nie mniejszym niż 20° i nie większym niż 45°;
- 3) ogródka gastronomicznym – należy przez to rozumieć obiekt przeznaczony do świadczenia usług gastronomicznych, wykonany w formie umożliwiającej demontaż, niepołączony trwale z gruntem i niewydzielony z przestrzeni za pomocą trwałych przegród budowlanych, znajdujący się w sąsiedztwie lokalu usługowego, który stanowi dla niego zaplecze socjalno-sanitarne;
- 4) powierzchni zabudowy – należy przez to rozumieć sumę powierzchni wszystkich budynków zlokalizowanych na działce budowlanej, wyznaczonych przez rzut pionowy zewnętrznych krawędzi ścian budynków na powierzchnię terenu;

5) tablicy informacyjnej – należy przez to rozumieć element informacji turystycznej, przyrodniczej lub porządkowej.

§ 3. W zakresie przeznaczenia terenów ustala się:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, lub zabudowy usługowej, oznaczony na rysunku planu symbolem MN/MW/U;
- 2) tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej lub zabudowy usługowej, oznaczone na rysunku planu symbolami 1MW/U i 2MW/U;
- 3) teren zabudowy usługowej – oświaty, oznaczony na rysunku planu symbolem UO;
- 4) tereny zieleni urządzonej, oznaczone na rysunku planu symbolem 1ZP i 2ZP;
- 5) teren infrastruktury technicznej – elektroenergetyki, oznaczony na rysunku planu symbolem E;
- 6) teren komunikacji – drogi publicznej, oznaczony na rysunku planu symbolem KD-L.

§ 4. W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustala się:

- 1) lokalizację budynków zgodnie z liniami zabudowy wyznaczonymi na rysunku planu, z dopuszczeniem:
 - a) przekroczenia tych linii o nie więcej niż 2,0 m przez takie części i elementy budynków jak: tarasy, wykusze, balkony, schody, pochylnie, windy oraz inne urządzenia dla osób ze szczególnymi potrzebami, przy czym elementy te nie mogą wykraczać poza linie rozgraniczające terenów,
 - b) lokalizacji poza liniami zabudowy obiektów infrastruktury technicznej, przy czym elementy te nie mogą wykraczać poza linie rozgraniczające terenów,
 - c) zachowania, przebudowy lub zmiany sposobu użytkowania istniejących budynków lub ich części, usytuowanych poza wyznaczonymi liniami zabudowy;

2) dopuszczenie lokalizacji:

- a) kondygnacji podziemnych,
- b) ciągów pieszych, rowerowych lub pieszo-rowerowych, innych niż wskazany na rysunku planu,
- c) dojść i dojazdów,
- d) sieci i obiektów infrastruktury technicznej, z zastrzeżeniem pkt 3 lit. b,
- e) placów zabaw oraz urządzeń sportowo-rekreacyjnych,
- f) ogródków gastronomicznych na terenach MN/MW/U i MW/U,
- g) obiektów związanych z urządzaniem imprez okolicznościowych na terenie UO,
- h) tablic informacyjnych,
- i) urządzeń budowlanych;

3) zakaz lokalizacji:

- a) tymczasowych obiektów budowlanych, z wyjątkiem określonych w pkt 2 lit. f-g,
- b) nowych napowietrznych sieci infrastruktury technicznej,
- c) wolno stojących stacji transformatorowych na terenach: MN/MW/U, MW/U, UO i ZP.

§ 5. W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego ustala się:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem przedsięwzięć dopuszczonych pozostałymi ustaleniami planu oraz inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej;
- 2) zachowanie i uzupełnienie istniejących drzew i krzewów, a w przypadku kolizji z planowaną i istniejącą infrastrukturą techniczną, układem drogowym, zagospodarowaniem lub zabudową dopuszczenie ich przesadzenia lub usunięcia, przy czym:
 - a) w przypadku usunięcia wymaga się wprowadzenia nowych nasadzeń na działce budowlanej lub terenie,

- b) w przypadku usunięcia na terenie komunikacji wymaga się wprowadzenia nowych nasadzeń na terenie, pod warunkiem, że nie koliduje to z elementami układu komunikacyjnego oraz infrastrukturą techniczną;
- 3) nakaz zagospodarowania zielenią wszystkich powierzchni wolnych od utwardzenia;
- 4) na terenach MN/MW/U, 1MW/U, 2MW/U, UO, 1ZP i KD-L wprowadzenie nasadzeń drzew, zgodnie z rysunkiem planu, z dopuszczeniem nasadzeń poza wskazanymi lokalizacjami, pod warunkiem, że nie koliduje to z parametrami drogi i infrastrukturą techniczną;
- 5) w zakresie kształtowania komfortu akustycznego w środowisku i w budynkach:
 - a) zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku:
 - dla terenów MN/MW/U i MW/U jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych,
 - dla terenu UO jak dla terenu zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;
 - b) w przypadku lokalizacji na terenach MN/MW/U i MW/U zabudowy zamieszkania zbiorowego, zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, domów opieki społecznej lub szpitali zapewnienie w granicach działki budowlanej, na której zlokalizowany będzie taki obiekt lub zabudowa, dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku odpowiednio jak dla terenów zabudowy zamieszkania zbiorowego, terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, terenów domów opieki społecznej lub terenów szpitali w miastach;
 - 6) zapewnienie wymaganych, dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na granicach terenów o różnych wymaganiach akustycznych;
 - 7) dopuszczenie stosowania zasad akustyki architektonicznej i budowlanej w budynkach z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi;
 - 8) dopuszczenie stosowania rozwiązań przeciwhałasowych na terenie KD-L;
 - 9) dopuszczenie stosowania indywidualnych systemów grzewczych, przy czym zakazuje się stosowania pieców i trzonów kuchennych na paliwo stałe;
 - 10) w zakresie retencji lub zagospodarowania wód opadowych i roztopowych, z uwzględnieniem uwarunkowań gruntowo-wodnych:
 - a) dopuszczenie lokalizacji obiektów i urządzeń, takich jak: rowy infiltracyjne, drenaże rozsączające, rowy i niecki retencyjne, ogrody deszczowe, stawy hydrofitowe, studnie chłonne, zielone dachy i ściany, zbiorniki retencyjne,
 - b) dopuszczenie stosowania nawierzchni przepuszczalnych,
 - c) dla terenów ZP zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie.

§ 6. W zakresie wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych ustala się:

- 1) stosowanie spójnych elementów zagospodarowania w zakresie oświetlenia oraz nawierzchni, w granicach poszczególnych terenów;
- 2) zagospodarowanie nieutwardzonych powierzchni pasa drogowego zielenią urządzoną, w tym: drzewami, krzewami, trawnikami i kwietnikami.

§ 7. W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy, ustala się:

- 1) zakaz lokalizacji budynków na terenach ZP oraz na terenie drogi publicznej KD-L;
- 2) uwzględnienie wymagań i ograniczeń wynikających z przebiegu sieci infrastruktury technicznej;
- 3) uwzględnienie w zagospodarowaniu terenów ograniczeń wysokości wynikających z położenia w zasięgu powierzchni ograniczających zabudowę od lotniczych urządzeń naziemnych i powierzchni ograniczających przeszkody dla lotniska Poznań-Ławica, przy czym ograniczenie wysokości dla powierzchni ograniczających przeszkody obejmuje również umieszczone na obiektach urządzenia.

§ 8. W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji ustala się:

- 1) zachowanie ciągłości powiązań elementów pasa drogowego w granicach obszaru objętego planem oraz z zewnętrznym układem drogowym;
- 2) na terenie drogi publicznej parametry zgodnie z klasyfikacją, w zakresie niedefiniowanym ustaleniami planu;
- 3) na terenie drogi publicznej dopuszczenie:
 - a) lokalizacji dodatkowych, innych niż ustalone planem, elementów zagospodarowania pasa drogowego, w tym drogowych obiektów inżynierskich,
 - b) lokalizacji elementów umożliwiających uspokojenie ruchu, w tym lokalnych zawężeń jezdni,
 - c) zmniejszenia szerokości elementów, o których mowa w pkt 2:
 - w przypadku istniejącej drogi niespełniającej wymagań, o których mowa w pkt 2,
 - w przypadku kolizji z istniejącymi elementami zagospodarowania,
 - dla jezdni ze względu na potrzebę uspokojenia ruchu;
 - 4) nakaz zapewnienia na działce budowlanej stanowisk postojowych dla samochodów osobowych w łącznej liczbie nie mniejszej niż:
 - a) na każdy lokal w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej: 1 stanowisko postojowe,
 - b) na każde mieszkanie w zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej: 1,5 stanowiska postojowego,
 - c) na każde mieszkanie w zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej komunalnej: 0,7 stanowiska postojowego,
 - d) na każde 1000 m² powierzchni budynków biurowych, administracji publicznej lub banków: 25 stanowisk postojowych,
 - e) na każde 1000 m² powierzchni hal targowych lub targowisk: 45 stanowisk postojowych,
 - f) na każde 100 miejsc w obiektach gastronomicznych o powierzchni większej niż 100 m²: 25 stanowisk postojowych,
 - g) na każdy obiekt o powierzchni mniejszej lub równej 100 m² mieszczący drobne usługi, rzemiosło, handel lub gastronomię: 1 stanowisko postojowe,
 - h) na każde 100 miejsc w teatrach, kinach, salach konferencyjnych, widowiskowych lub wystawienniczych: 37 stanowisk postojowych,
 - i) na każde 10 stanowisk pracy w obiektach pomocy społecznej: 4 stanowiska postojowe,
 - j) na każde 10 gabinetów w przychodniach zdrowia, w tym przychodniach przyszpitalnych: 10 stanowisk postojowych,
 - k) na każde 10 łóżek w szpitalach: 15 stanowisk postojowych,
 - l) na każde 10 łóżek w domach studenckich: 5 stanowisk postojowych,
 - m) na każde 10 łóżek w hotelach: 2,5 stanowiska postojowego,
 - n) na każde 100 miejsc dydaktycznych w szkołach policealnych lub uczelniach wyższych: 35 stanowisk postojowych,
 - o) na każdych 100 uczniów w szkołach podstawowych lub ponadpodstawowych: 6 stanowisk postojowych,
 - p) na każde 100 dzieci w żłobkach lub przedszkolach: 6 stanowisk postojowych,
 - r) na obiekt kultu religijnego: 10 stanowisk postojowych,
 - s) na każdych 100 korzystających jednocześnie z obiektów lub terenów sportu i rekreacji: 20 stanowisk postojowych,
 - t) na każde 1000 m² powierzchni budynków, innych niż wymienione w lit. a-s: 25 stanowisk postojowych;
 - 5) nakaz zapewnienia na działce budowlanej stanowisk dla rowerów w łącznej liczbie nie mniejszej niż:
 - a) na każde mieszkanie w zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej: 1 stanowisko,

- b) na każde 1000 m² powierzchni budynków biurowych, administracji publicznej lub banków: 5 stanowisk,
 - c) na każde 1000 m² powierzchni budynków handlowych o powierzchni większej niż 100 m² : 10 stanowisk,
 - d) na każde 1000 m² powierzchni hal targowych lub targowisk: 8 stanowisk,
 - e) na każde 100 miejsc w obiektach gastronomicznych o powierzchni większej niż 100 m² : 5 stanowisk,
 - f) na każdy obiekt o powierzchni mniejszej lub równej 100 m² mieszczący drobne usługi, rzemiosło, handel lub gastronomię: 1 stanowisko,
 - g) na każde 100 miejsc w teatrach, kinach, salach konferencyjnych, widowiskowych lub wystawienniczych: 10 stanowisk,
 - h) na każde 10 stanowisk pracy w obiektach pomocy społecznej: 5 stanowisk,
 - i) na każde 10 gabinetów w przychodniach zdrowia, w tym przychodniach przyszpitalnych: 6 stanowisk,
 - j) na każde 10 łóżek w szpitalach: 0,2 stanowiska,
 - k) na każde 10 łóżek w domach studenckich: 5 stanowisk,
 - l) na każde 10 łóżek w hotelach: 1 stanowisko,
 - m) na każde 100 miejsc dydaktycznych w szkołach policealnych lub uczelniach wyższych: 15 stanowisk,
 - n) na każdym 100 uczniów w szkołach podstawowych lub ponadpodstawowych: 50 stanowisk,
 - o) na każde 100 dzieci w żłobkach lub przedszkolach: 5 stanowisk,
 - p) na obiekt kultu religijnego: 10 stanowisk,
 - r) na każde 1000 m² powierzchni budynków, innych niż wymienione w lit. a-p: 6 stanowisk;
- 6) przy obliczaniu wymaganej liczby stanowisk postojowych dla samochodów osobowych i rowerów, uzależnionej od powierzchni budynku, uwzględnienie jego powierzchni użytkowej, pomniejszonej o powierzchnię pomieszczeń pomocniczych, technicznych, gospodarczych i technologicznych nieprzeznaczonych na pobyt ludzi, powierzchnię magazynową oraz zaplecze komunikacyjne, w tym powierzchnię garażową;
 - 7) dla obiektów wielofunkcyjnych liczbę stanowisk postojowych dla samochodów osobowych i rowerów równą sumie liczb stanowisk postojowych obliczonych dla poszczególnych funkcji;
 - 8) co najmniej 5-procentowy udział stanowisk postojowych przystosowanych do obsługi pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową w wymaganej liczbie stanowisk postojowych dla samochodów osobowych, z wyłączeniem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
 - 9) zaokrąglenie liczby stanowisk do najbliższej wartości całkowitej, przy czym nie może to być mniej niż 1 stanowisko;
 - 10) w przypadku lokalizacji usług wymagających dostaw towarów, z wyłączeniem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, nakaz zapewnienia na działce budowlanej stanowisk do przeładunku towarów, zlokalizowanych poza stanowiskami określonymi w pkt 4 i 5.

§ 9. W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej ustala się:

- 1) powiązanie sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz zapewnienie dostępu do sieci;
- 2) zachowanie ciągłości powiązań elementów infrastruktury technicznej w granicach planu;
- 3) dopuszczenie robót budowlanych w zakresie sieci infrastruktury technicznej, systemu monitoringu wizyjnego oraz systemu służb ratowniczych i bezpieczeństwa publicznego.

§ 10. W zakresie parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem MN/MW/U ustala się:

- 1) lokalizację budynków mieszkalnych lub budynków usługowych, lub budynków mieszkalnych z usługami;
- 2) w przypadku lokalizacji zabudowy mieszkaniowej lub mieszkaniowej z usługami lokalizację budynków o długości elewacji nie większej niż 24 m;

- 3) w strefach ograniczeń funkcji, wskazanych na rysunku planu, zakaz lokalizacji szpitali, domów opieki społecznej i budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;
- 4) w przypadku zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami lokalizację budynków w układzie wolno stojącym lub bliźniaczym;
- 5) powierzchnię zabudowy nie większą niż:
 - a) 40% powierzchni działki budowlanej w przypadku lokalizacji budynków usługowych,
 - b) 30% powierzchni działki budowlanej w przypadku lokalizacji budynków mieszkalnych lub budynków mieszkalnych z usługami;
- 6) udział powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszy niż 30% powierzchni działki budowlanej;
- 7) wysokość budynków:
 - a) w przypadku dachów płaskich nie większą niż:
 - 11,0 m i nie więcej niż 3 kondygnacje nadziemne w przypadku lokalizacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej lub zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami, lub zabudowy usługowej,
 - 9,0 m i nie więcej niż 2 kondygnacje nadziemne w przypadku zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami,
 - b) w przypadku dachów stromych nie większą niż:
 - 15,0 m i nie więcej niż 4 kondygnacje nadziemne w przypadku lokalizacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej lub zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami, lub zabudowy usługowej,
 - 9,0 m i nie więcej niż 2 kondygnacje nadziemne w przypadku zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami;
- 8) intensywność zabudowy działki budowlanej:
 - a) w przypadku lokalizacji budynków usługowych od 0,4 do 2,8,
 - b) w przypadku lokalizacji budynków mieszkalnych wielorodzinnych lub budynków mieszkalnych wielorodzinnych z usługami od 0,3 do 2,1,
 - c) w przypadku lokalizacji budynków mieszkalnych jednorodzinnych lub budynków mieszkalnych jednorodzinnych z usługami od 0,3 do 0,9;
- 9) dachy płaskie lub strome;
- 10) powierzchnię nowo wydzielanych działek budowlanych, z wyłączeniem działek pod lokalizację obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, dojeżdż i dojazdów, nie mniejszą niż:
 - a) 800 m² – dla działek pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną lub mieszkaniową jednorodziną z usługami w układzie wolno stojącym,
 - b) 400 m² – dla działek pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną lub mieszkaniową jednorodziną z usługami w układzie bliźniaczym,
 - c) 2000 m² – dla działek pod zabudowę mieszkaniową wielorodziną lub zabudowę mieszkaniową wielorodziną z usługami, lub zabudowę usługową;
- 11) w zabudowie bliźniaczej stosowanie jednakowej wysokości budynków, jednakowej linii okapu lub gzymsu i jednakowego kąta nachylenia połaci dachowych;
- 12) dostęp dla samochodów do dróg publicznych, w tym zlokalizowanych poza granicą planu.

§ 11. W zakresie parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami 1MW/U i 2MW/U ustala się:

- 1) lokalizację budynków mieszkalnych lub budynków usługowych, lub budynków mieszkalno-usługowych;
- 2) w przypadku lokalizacji zabudowy mieszkaniowej lub mieszkaniowo-usługowej lokalizację budynków o długości elewacji nie większej niż 24 m;

- 3) w strefach ograniczeń funkcji, wskazanych na rysunku planu, zakaz lokalizacji szpitali, domów opieki społecznej i budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;
- 4) powierzchnię zabudowy nie większą niż:
 - a) 40% powierzchni działki budowlanej w przypadku lokalizacji budynków usługowych,
 - b) 30% powierzchni działki budowlanej w przypadku lokalizacji budynków mieszkalnych lub budynków mieszkalno-usługowych;
- 5) udział powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszy niż 30% powierzchni działki budowlanej;
- 6) wysokość budynków:
 - a) w przypadku dachów płaskich nie większą niż 11,0 m i nie więcej niż 3 kondygnacje nadziemne,
 - b) w przypadku dachów stromych nie większą niż 15,0 m i nie więcej niż 4 kondygnacje nadziemne,
- c) we wskazanej na rysunku planu strefie podwyższonej zabudowy:
 - w przypadku dachów płaskich nie większą niż 15,0 m i nie więcej niż 4 kondygnacje nadziemne,
 - w przypadku dachów stromych nie większą niż 19,0 m i nie więcej niż 5 kondygnacji nadziemnych;
- 7) intensywność zabudowy działki budowlanej:
 - a) w przypadku lokalizacji budynków usługowych od 0,4 do 2,8, a na działce budowlanej w strefie podwyższonej zabudowy, wskazanej na rysunku planu, od 0,4 do 2,9,
 - b) w przypadku lokalizacji budynków mieszkalnych wielorodzinnych lub budynków mieszkalno-usługowych od 0,3 do 2,1, a na działce budowlanej w strefie podwyższonej zabudowy, wskazanej na rysunku planu, od 0,3 do 2,2;
- 8) dachy płaskie lub strome;
- 9) powierzchnię nowo wydzielanych działek budowlanych, z wyłączeniem działek pod lokalizację obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, dojazdów, nie mniejszą niż 2000 m² ;
- 10) dostęp dla samochodów do dróg publicznych, w tym zlokalizowanych poza granicą planu.

§ 12. W zakresie parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem UO ustala się:

- 1) lokalizację budynków usługowych – usług oświaty oraz związanych z nimi budynków i urządzeń sportowo-rekreacyjnych;
- 2) dopuszczenie lokalizacji:
 - a) budynków usługowych – usług opieki nad dziećmi, usług kultury,
 - b) lokali użytkowych pełniących funkcję inną niż oświatowa i dopuszczona w lit. a, o łącznej powierzchni całkowitej nie większej niż 10% powierzchni całkowitej jednego budynku,
 - c) urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, na budynkach lub wolno stojących, o łącznej mocy zainstalowanej nie większej niż 500 kW, przy czym zakazuje się lokalizacji urządzeń wykorzystujących energię wiatru;
- 3) powierzchnię zabudowy działki budowlanej nie większą niż 30%;
- 4) udział powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszy niż 30%;
- 5) wysokość budynków:
 - a) w przypadku dachów płaskich nie większą niż 12,0 m i nie więcej niż 3 kondygnacje nadziemne,
 - b) w przypadku dachów stromych nie większą niż 15,0 m i nie więcej niż 3 kondygnacje nadziemne;
- 6) intensywność zabudowy działki budowlanej od 0,3 do 1,5;
- 7) dachy płaskie lub strome;

- 8) powierzchnię nowo wydzielanych działek budowlanych, z wyłączeniem działek pod lokalizację obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, dojść i dojazdów, nie mniejszą niż 4000 m² ;
- 9) dostęp dla samochodów do dróg publicznych zlokalizowanych poza granicą planu.

§ 13. W zakresie parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami 1ZP i 2ZP ustala się:

- 1) lokalizację skweru lub parku;
- 2) zagospodarowanie terenu zielenią urządzoną, z dopuszczeniem lokalizacji plenerowych urządzeń sportowo-rekreacyjnych oraz placów zabaw;
- 3) lokalizację ciągu pieszego, wskazanego orientacyjnie na rysunku planu, z dopuszczeniem zamiany na ciąg pieszo-rowerowy;
- 4) na terenie 2ZP dopuszczenie lokalizacji zbiornika retencyjnego dla wód opadowych i roztopowych, wskazanego orientacyjnie na rysunku planu;
- 5) zakaz lokalizacji stanowisk postojowych dla samochodów;
- 6) udział powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszy niż 70% powierzchni działki budowlanej;
- 7) powierzchnię nowo wydzielanej działki budowlanej zgodną z powierzchnią terenu w obrębie jego linii rozgraniczających.

§ 14. W zakresie parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem E ustala się:

- 1) lokalizację budowli kontenerowej stacji transformatorowej, wolno stojącej;
- 2) udział powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszy niż 5% powierzchni działki budowlanej;
- 3) wysokość stacji transformatorowej nie większą niż 2,0 m;
- 4) powierzchnię nowo wydzielanej działki budowlanej zgodną z powierzchnią terenu w obrębie jego linii rozgraniczających;
- 5) dostęp dla samochodów do dróg publicznych zlokalizowanych poza granicą planu.

§ 15. W zakresie parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu komunikacji oznaczonego na rysunku planu symbolem KD-L ustala się:

- 1) drogę klasy lokalnej;
- 2) szerokość w liniach rozgraniczających, zgodnie z rysunkiem planu;
- 3) lokalizację jezdni i chodników.

§ 16. W zakresie szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości, dla terenów zabudowy, dla działek budowlanych powstałych w wyniku scalenia i podziału, z wyłączeniem działek pod lokalizację obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, dojść i dojazdów, ustala się:

- 1) powierzchnię:
 - a) na terenie MN/MW/U nie mniejszą niż:
 - 800 m² – dla działek pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną lub mieszkaniową jednorodzinną z usługami w układzie wolno stojącym,
 - 400 m² – dla działek pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną lub mieszkaniową jednorodzinną z usługami w układzie bliźniaczym,
 - 2000 m² – dla działek pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną lub zabudowę mieszkaniową wielorodzinną z usługami, lub zabudowę usługową,
 - b) na terenach MW/U nie mniejszą niż 2000 m² ,
 - c) na terenie UO nie mniejszą niż 4000 m² ;
- 2) szerokość frontu:

- a) na terenach MW/U nie mniejszą niż 20 m,
- b) na terenie UO nie mniejszą niż 30 m;
- 3) kąt położenia granic w stosunku do przyległego pasa drogowego od 70° do 110°.

§ 17. Ustala się stawkę, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w wysokości 30%.

§ 18. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Poznania.

§ 19. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Miasta Poznania
(-) Grzegorz Ganowicz

Załącznik nr 1

MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO "SMOCHOWICE-SIANOWSKA"
- CZĘŚĆ A W POZNANIU**OZNACZENIA**

GRANICA OBSZARU OBJĘTEGO PLANEM MIEJSCOWYM

LINIE ROZGRANICZAJĄCE TERENY O RÓŻNYM PRZEZNACZENIU LUB RÓŻNYCH ZASADACH ZAGOSPODAROWANIA
MAKSYMALNE NIEPRZEKRACZALNE LINIE ZABUDOWY

OBOWIĄZUJĄCE LINIE ZABUDOWY

TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ LUB ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ WIELORODZINNEJ
LUB ZABUDOWY USŁUGOWEJ

TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ WIELORODZINNEJ LUB ZABUDOWY USŁUGOWEJ

TEREN ZABUDOWY USŁUGOWEJ - OŚWIATY

TERENY ZIELENI URZĄDZONEJ

TEREN INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - ELEKTROENERGETYKI

TEREN DROGI PUBLICZNEJ KLASY LOKALNEJ

STREFY OGRANICZEN FUNKCJI

STREFA PODWYŻSZONEJ ZABUDOWY

ORIENTACYJNA LOKALIZACJA ZBIORNIKA RETENCYJNEGO DLA WÓD OPADOWYCH I ROZTOPOWYCH

ORIENTACYJNA LOKALIZACJA CIĄGU PIESZEGO

ORIENTACYJNA LOKALIZACJA RZĘDÓW DRZEW

**WYRYS ZE STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO MIASTA POZNANIA**Uchwała Nr LXXXVIII/1670/VIII/2023 Rady Miasta Poznania
z dnia 11 lipca 2023 r.

KIERUNKI SKALA 1:15 000

OZNACZENIA

GRANICA OBSZARU OBJĘTEGO PLANEM

TERENY PRZEZNACZONE POD ZABUDOWĘ

MPZP - TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ WIELORODZINNEJ LUB ZABUDOWY USŁUGOWEJ

ORIENTACYJNA LOKALIZACJA CIĄGU PIESZEGO

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr VII/91/IX/2024
RADY MIASTA POZNANIA
z dnia 3 września 2024r.

Rozstrzygnięcie Rady Miasta Poznania o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Smochowice-Sianowska” – część A w Poznaniu, w trakcie I i II wyłożenia do publicznego wglądu.

Na podstawie art. 20 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym rozstrzyga się, co następuje:

§ 1

UWAGI ZŁOŻONE W TRAKCIE I WYŁOŻENIA DO PUBLICZNEGO WGLĄDU:

1. Uwaga wniesiona przez osobę fizyczną.

Treść uwagi: Nie podoba mi się w projekcie uchwały planu zagospodarowania paragr. 16. Miałam funkcje usługowo-mieszkaniową przy zakupie płaciłam za tą dwufunkcyjność wyższą cenę, zabrano mi „mieszkaniową” bez odszkodowania z tyt. zmniejszenia wartości. Teraz przywrócona zostaje funkcja mieszkaniowa a w razie sprzedaży mam zapłacić 30% od wzrostu wartości.

Rozstrzygnięcie: Uwaga nieuwzględniona.

Uzasadnienie: Kwestie związane z rentą planistyczną reguluje ustawa z dnia 23 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

2. Uwaga wniesiona przez 34 osoby fizyczne.

- 1) **Treść uwagi:** Odnośnie planów dotyczących całego nowego osiedla Sianowska – Olsztyńska zgłaszam następujące uwagi: Ograniczenie możliwości ogrzewania domu tylko do pomp ciepła, czyli prądem jest zamknięciem drogi do innych rozwiązań, które mogą się pojawić. Panele są instalowane najczęściej łącznie z pompami ciepła. Wykorzystanie prądu z paneli fotowoltaicznych przy obecnych od tego roku przepisach jest nieekonomiczne. Panele fotowoltaiczne nie produkują wystarczającej ilości prądu. Badania Łódzkiej Politechniki wykazały, że w Polsce jest tylko 15% dni w roku, w których jest możliwa produkcja prądu z paneli fotowoltaicznych. Podaję przykład z warsztatu przy. ul. Dąbrowskiego: budynek ocieplony styropianem, okna

dwu-szybowe, szczelne, plastikowe, panele fotowoltaiczne 10 kW, pompa ciepła niemiecka Stiebel. Zużycie prądu przez pompę to około 6 tys. kW, dopłata do rachunku za prąd wynosi 1.800,00 zł. Prognoza na rok 2024 r. z ENEI to 3.200,00 zł wynika ze zmiany cen prądu. Nie jest to wyliczenie rzeczywiste. Latem 2023 r. panele fotowoltaiczne produkowały w słoneczne dni około 500 kW na miesiąc a zimą około 6 kW na miesiąc. W lecie prądu było z paneli za dużo a zimą niewystarczająco. Ogrzewanie prądem tak wielkich domów, wydaje się być wyjątkowo trudne albo niemożliwe w realizacji w czasach, gdy na każdym kroku mówi się o konieczności oszczędzania prądu z powodu jego braku. Drastycznych podwyżek cen prądu domagają się spółki energetyczne. Przepisy dotyczące ochronę portfeli przed wyższymi rachunkami obowiązują tylko do końca bieżącego roku. Zgłoszone do Urzędu Regulacji Energetyki przez spółki taryfy energii elektrycznej mają wzrosnąć o 76 % a gazu o 48 %. Ochrona dotycząca zamrożenia cen obejmuje okres do 30 czerwca 2024 r. Jeśli ktoś przekroczy limit od 1 stycznia do 30 czerwca, zapłaci za prąd więcej. Zatem ani fotowoltaika ani pompa ciepła nie są żadnym rozwiązaniem do ogrzewania około 100 metrowych domów a co dopiero domów 3-4 kondygnacyjnych. Dla przykładu w Polsce jest około 1660 h słonecznych w roku, w Hiszpanii ponad 3000 h w roku a jednak w Hiszpanii jest mało fotowoltaiki. Jak wynika z informacji podanej przez Urząd Regulacji Energetyki: „Większość instalowanych w Polsce modułów to standardowa, średnio trwała technologia. Już po 10-15 latach część z nich przestanie działać, a po 20 latach zaczną się masowo psuć.”, „O ile w pierwszych miesiącach większość awarii wynika z defektów produkcyjnych i błędów montażu, potem do akcji wkracza pogoda i promieniowanie UV. Pierwsza warstwa modułu czyli szyba jest w zasadzie nieśmiertelna i rzadko ulega uszkodzeniom. Bardziej wrażliwe są ogniwa – wykonane z kruchych płytek krzemowych, podatnych na nacisk i wstrząsy. Zagrożeniem dla krzemu są silne naprężenia wynikające np. z uderzeń wiatru - gdy panel jest naciskany z dużą siłą, cały ugina się i trzepocze, pod wpływem czego powstają w nim mikropęknięcia. Każdy kolejny nacisk przesuwają dalej linie rozłamu. W końcu kawałki ogniwa odłamują się, a panel traci część pierwotnej mocy. Podczas badań PVEL panele poddawane są trzykrotnie obciążeniu od ciśnienia 2400 Pa, odpowiadającemu grubej pokrywie śnieżnej lub jednostajnemu działaniu wiatru o huraganowej sile. Za każdym razem ciśnienie oddziałuje z góry, a następnie z dołu przez godzinę. Druga runda testu odbywa się pod niższym ciśnieniem (1000 Pa), ale obejmuje aż 1000 cykli. W wyniku długotrwałego „trzepotania” modułem ewentualne

pęknięcia rozchodzą się i pogłębiają. Kolejnym zjawiskiem przyspieszającym pękanie są wahania temperatury. W słońcu wnętrze panelu nagrzewa się do temperatury nawet 60-70°C, a nocą schładza poniżej temperatury otoczenia. Podobnie w dzień z przejaśnieniami, gdy co chwila tarczę Słońca przesłaniają płynące po niebie cumulusy. W wyniku zmian temperatury każde ogniwo rozciąga się i kurczy o ułamek milimetra, ale nie równomiernie. Przy ogrzaniu najbardziej chce się wydłużyć metalowy pasek odbierający prąd z warstwy krzemu. Powstają naprężenia. Jeśli ogniwo było wcześniej uszkodzone (np. przez wiatr), pęknięcia rosną. Badanie PVEL obejmują 50 cykli przy ekstremalnych różnicach temperatur (od -40°C do +85°C). Dodatkowo przeprowadza się 10 prób przy wysokiej wilgotności - po wystawieniu na wysoką temperaturę i wilgotność panel jest szybko zamrażany. Najbardziej wrażliwa na uszkodzenia jest tylna płyta. Wykonuje się ją zwykle z plastiku, a ten jest wrażliwy na promieniowanie UV. Każda przerwa w zabezpieczeniu powoduje degradację. Tworzywo sztuczne słabnie i kruszy się rozpadając na coraz mniejsze kawałki. Przez dziury w tylnej powłoce do panelu dostaje się wilgoć, a to już szybka droga do korozji, zwarć i uszkodzeń samych ogniw. Panele z plastikowym tyłem można poddać dodatkowej procedurze, aby sprawdzić ich odporność. Polega ona na trzykrotnym powtarzaniu testów temperaturowych na przemian z naświetlaniem UV.” „Na podstawie testów PVEL można przewidzieć, że najczęściej stosowane w Polsce panele nie będą wieczne. W ciągu pierwszych 20 lat wymieniona powinna zostać prawie jedna szóstka z nich.” Ważna uwaga: ilość potrzebnych paneli, która zabezpieczy dom w prąd nie zmieści się na tak małym dachu. Urząd Regulacji Energetyki wskazuje na brak trwałości paneli fotowoltaicznych, które teoretycznie mają ogrzewać dom razem z pompą ciepła. Do kosztów wymiany doliczyć należy koszty utylizacji paneli. „W firmie Lighthief koszt odbioru sprzętu do recyklingu waha się od 2,5 do 4 zł za kilogram, w zależności od tego, jaki jest to typ modułu. Do usługi należy doliczyć także koszt transportu, stare panele nie mogą być bowiem swobodnie przewożone zwykłym autem. Na transport sprzętu elektronicznego należy mieć odpowiednie uprawnienia.” „Piotr Widuch z firmy Thornmann Recycling, również zajmującej się recyklingiem modułów PV wyjaśnia: - W zeszłym roku zebraliśmy do recyklingu około 60 ton paneli fotowoltaicznych. Były one uszkodzone podczas montażu czy z powodu złych warunków pogodowych. Czasami pojawiają się wyładowania atmosferyczne i może dojść do spalenia panelu.” Panele w Polsce są instalowane od kilkunastu lat i w tak krótkim czasie widać po ilości ton zebranych, zużytych paneli, że

jest to bardziej problemowe, niż ekologiczne działanie człowieka na środowisko. Zamiast ograniczać produkcję odpadów, my raczej generujemy ich coraz większą ilość, bo panele mają bardzo krótką żywotność a to nie jest ochrona środowiska a wręcz przeciwnie. Decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady UE zakaz ogrzewania gazowego będzie obowiązywał od 2030 r. w nowych domach jednorodzinnych i innych budynkach będących własnością prywatną, np. blokach oddawanych przez dewelopera.

Rozstrzygnięcie: Uwaga nieuwzględniona.

Uzasadnienie: Projekt planu nie ogranicza możliwości ogrzewania domu tylko do rozwiązań wskazanych w uwadze, tj. do pomp ciepła czy paneli fotowoltaicznych. Zgodnie z zapisami projektu planu w zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego dopuszcza się stosowanie indywidualnych systemów grzewczych, przy czym zakazuje się stosowania pieców i trzonów kuchennych na paliwo stałe. Zatem projekt planu nie wskazuje konkretnych technologii urządzeń, które można wykorzystać do ogrzewania, a kwestie poruszone w uwadze nie są przedmiotem ustaleń i wykraczają poza regulacje miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

- 2) **Treść uwagi:** Odnosząc się do planów zabudowy na terenie działek przy ul. Dąbrowskiego 383, 385 i 387 uważam, że zabudowa 3-4 kondygnacyjna, zamiast 1-2 kondygnacyjna jest zabudową zbyt wysoką na osiedlu, gdzie dominuje zabudowa niskokondygnacyjna z licznymi domami i ogrodami. Budowa domów 15-metrowych ogranicza panoramę okolicy, zaburza architektonicznie. Smochowice to dzielnica domów jednorodzinnych, to tereny zielone z niską zabudową mieszkaniową, jak i użytecznością usługową czy handlową. Żaden budynek w obrębie terenów mieszkalnych nie ma wysokości przewyższającej zabudowę planowaną w projekcie. Nie wyrażam zgody i poparcia dla takich planów na mojej działce i działkach sąsiednich. Zgłaszam sprzeciw dotyczący takiego Planu Zagospodarowania w zakresie budowy wielopiętrowych budynków z uwagi na to, że obecnie całe osiedle Smochowice stanowi zabudowę niskokondygnacyjną. Budowa domów wielorodzinnych na jednej działce będzie tworzyć konflikty sąsiedzkie. Przykłady można mnożyć. Wspólne zamieszkanie z obcymi sobie osobami w jednym domu to nieustające problemy. Należy również zauważyć, co jest bardzo istotne, że zmiana proponowana w Projekcie spowoduje utratę wartości wszystkich lokali mieszkalnych położonych na tym terenie, zmniejszy możliwość sprzedaży- domów, gdyż nikt nie będzie chciał mieszkać w okolicy budynków wielokondygnacyjnych, zwłaszcza, że

projekt domów przewiduje klatki schodowe od południowej strony zamiast okien od pokoi. W związku z powyższymi uwagami nie wyrażam absolutnie zgody na zabudowę wielorodzinną na mojej prywatnej działce w Poznaniu przy ul. Dąbrowskiego 385 oraz na działkach sąsiednich, czyli przy ul. Dąbrowskiego 383 i 387. Nie wyrażam zgody na rozszerzenie funkcji na wyżej wymienionych działkach tj. zabudowy 3-4 kondygnacyjnej.

Rozstrzygnięcie: Uwaga nieuwzględniona.

Uzasadnienie: W poprzednim obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego obszaru „SMOCHOWICE–SIANOWSKA” w Poznaniu (uchwalonym uchwałą Nr XXII/154/IV/03 Rady Miasta Poznania z dnia 24 czerwca 2003 r.) dla terenu oznaczonego w projekcie planu 2MW/U ustalono maksymalną wysokość zabudowy w przypadku dachu stromego – 15 m. Projekt planu wyznacza wysokość dachu stromego taką samą jak w planie obowiązującym, a dla dachu płaskiego – 11 m. Jedynie w strefie podwyższonej zabudowy, która nie obejmuje działek wymienionych w uwadze, wyznaczono wysokość dla dachów płaskich – 15 m, a dla dachów stromych – 19 m. Strefa wyznaczona na rysunku planu ma na celu zróżnicowanie oraz wyróżnienie zabudowy zlokalizowanej na skrzyżowaniu ulic J.H. Dąbrowskiego i Olsztyńskiej. Na działkach wskazanych w uwadze utrzymano możliwość realizacji m.in. zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (teren MN/MW/U) – przeznaczenie to jest zgodne z kierunkiem wyznaczonym w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Poznania.

§ 2

UWAGI ZŁOŻONE W TRAKCIE II WYŁOŻENIA DO PUBLICZNEGO WGLĄDU:

1. Uwaga wniesiona przez osobę fizyczną.

Treść uwagi: Po zapoznaniu się z drugą, poprawioną wersją planów Smochowice-Sianowska Część A stwierdzam, że najważniejszy problem pojawił się wraz z postawieniem masztów 5G, czyli technologii mobilnej piątej generacji. Maszty stanęły przy ul. Olsztyńskiej, na wprost ul. Kołobrzeskiej tj. po drugiej stronie ul. Dąbrowskiego a kolejne planowane są co 150-200 m. Ostatnio mieszkańcy pobliskiego Przeźmierowa protestowali przeciwko ustawianiu tych instalacji, ponieważ ma to negatywny wpływ na zdrowie człowieka. Lokalizacja masztów znacząco obniża wartość nieruchomości. Nikt, kto jest zorientowany jakie skutki zdrowotne niesie ustawianie masztów nie chce mieszkać w ich pobliżu, aby skracać swoje życie. Istotą jest tu szkodliwe oddziaływanie promieniowania na zdrowie. Rząd

Izraela zabronił stawiania masztów 5G, bo zdaje sobie sprawę z zagrożenia jakie niesie takie promieniowanie dla ludzi mieszkających w pobliżu. W Anglii mieszkańcy palą maszty 5G. Jest to forma protestu i walki o zdrowie i życie. Uwaga moja na te dwa czynniki - dla nas właścicieli jest ważna, ponieważ po uchwaleniu planów zabudowy wartość nieruchomości wzrośnie (wg Prawa budowlanego) i przy sprzedaży przed upływem 5 lat właściciel będzie obciążony 30 % podatkiem. Kolejny problem dotyczy ogrzewania. W planach nie przedstawiono właścicielom domów żadnych rozwiązań. W zimie i w nocy panele fotowoltaiczne nie produkują prądu. Nawet latem, w dni pochmurne nie ma produkcji prądu. Brytyjskie badania wykazały, że wiosną, gdy jest duże zapylenie traw i drzew panele tracą 98 % wydajności. (Źródło informacji Atum Energy). W Polsce mamy tylko 15 % dni słonecznych, kiedy panele mogą produkować prąd, ale to właśnie zimą zapotrzebowanie na prąd jest największe do pracy pomp ciepła, bo około 6 tys. kWh. Wtedy pompa ciepła pobiera prąd z sieci, czyli prądu wyprodukowanego z węgla. Im więcej domów będzie miało zainstalowane panele, tym większe będą skoki napięcia a to powoduje wyłączenia prądu. Nikt nie mówi o bardzo wielu wadach fotowoltaiki tylko o samych zaletach. Czyli ja zwykle najważniejsze jest to, czego się nie mówi. Przykładowo wyłączenie prądu w sieci powoduje takie wyłączenie fotowoltaiki a używa się argumentu, że jesteśmy niezależni od prądu. Liczniki prądu zdalnego odczytu będą mogły wyłączyć prąd przez dystrybutora zdalnie, w momencie, kiedy prądu w sieci jest za dużo. Tak się stało w dniu 5 marca 2024 r. w Polsce, po raz pierwszy w historii, gdy Polskie Sieci Elektroenergetyczne zarządziły ograniczenie pracy elektrowni fotowoltaicznych. To miesiąc marzec, a jak sprawa będzie wyglądała w czasie upalnego słonecznego lata? Nikt też nie zastanawia się dlaczego w słonecznej Hiszpanii nie są popularne panele skoro jest to tzw. „darmowy prąd” ? Można instalować klimatyzację a jednak system nie działa? Analizując temat bardzo prosto sprawdzić ilość dni słonecznych w Polsce i Hiszpanii. Pozostaje absurdalny sposób wykorzystania nadmiaru prądu z fotowoltaiki w słoneczne, letnie dni. Nadmiar trzeba przymusowo wykorzystywać na trzy polecane przez fachowców sposoby: zainstalować klimatyzacji, grzać wodę w bojlerze, gromadzić w magazynie energii. Powstaje pytanie po co? Następnego dnia znów będzie Słońce i nadmiar prądu. Natomiast w zimie magazyn prądu nic nie zmagazynuje - bo prądu nie ma. Panele są dotowane przez państwo. Gdyby uwzględnić całe koszty, to okaże się, że prąd z fotowoltaiki jest bardzo drogi. Zatem, gdzie tu logika? Nikt też na razie nie uwzględnia kosztów utylizacji paneli. Ten temat jest przemilczany a koszty zapewne będą ogromne. Nie jest to źródło odnawialne tylko wyjątkowo szkodliwe dla środowiska. Prąd z fotowoltaiki jest tak niepewny, że ludzie zabezpieczają się na różne sposoby aby w zimie ogrzać mieszkanie.

Np. pozostawiają kotły CO na wypadek braku prądu zasilającego pompę ciepła. Mają jednocześnie ogrzewanie gazowe, gdyby nie mogli palić w piecach CO. To łącznie kosztuje około 100.000 zł. Do tego magazyn prądu za około 30.000 zł, który nie magazynuje prądu, bo nie ma Słońca. Informacja od osoby, która zainwestowała takie pieniądze w instalację gazową, kocioł CO, panele, pompę ciepła oraz magazyn prądu. Kredyt do spłacenia w Bankach do śmierci... oraz w spadku ... W planach budowy domów należało by umieścić takie rozwiązania, aby można było użyć kotła CO na wszelki wypadek. Potrzebny jest do tego tradycyjny komin, odpowiednio duży. Inny komin potrzebny jest do palenia w kominku - bardziej odporny na wysokie temperatury. W Szczecinie Miasto remontuje w budynkach komunalnych piece kaflowe a tam, gdzie ich nie ma, stawia nowe. Prezydent uważa, że jest to najbardziej ekonomiczne rozwiązanie. Logika zwyciężyła. Japonia zrezygnowała z elektrowni atomowych. Posiada największy statek węglowy na świecie i kupuje węgiel z Australii. Jest to jednak węgiel słabej jakości. W Polsce węgiel kamienny jest dobrej jakości a sprowadzany z zagranicy jest gorszy. Rząd decyduje skąd i jaki węgiel sprowadzamy. Niemcy otwierają kolejne kopalnie węgla brunatnego, Anglicy otwierają kopalnie węgla kamiennego, którą zamknęli 30 lat temu. W Polsce kopalnie się zamyka. Ciekawe zjawisko. Nie powinno się rezygnować z elektrowni węglowych, skoro nie ma innych rozwiązań. Prąd z elektrowni atomowych jest najdroższy. Od kogo Polska będzie kupować paliwo jądrowe. Nie ma informacji, gdzie będziemy składować zużyte pręty z elektrowni atomowej. Z ekologią ma to niewiele wspólnego. Następny problem do rozważenia to prąd z wiatraków. Norwegia zastosowała takie rozwiązanie, mimo że posiada swój gaz. W tym roku w Norwegii w zimie nie wiał wiatr i rząd kupował prąd z Polski, produkowany z węgla !!! Norwegia płaciła za niego kilkanaście razy drożej. A koszty budowy wiatraków i utylizacji? Gospodarka nie może opierać się na takim niestabilnym rozwiązaniu. Ogrzewanie gazowe, które „wczoraj” było ekologiczne i różnymi Programami namawiano ludzi do zmiany ogrzewania na gazowe a „dziś” już nie jest ekologiczne tylko szkodzi środowisku. W obecnej sytuacji politycznej, jest mało prawdopodobne, aby Unia Europejska wyraziła zgodę na instalację gazową w nowych budynkach. Z gazu będzie mógł korzystać tylko przemysł. Pozostają kotły centralnego ogrzewania najnowszej generacji, spełniające europejskie normy smogowe. Można w nich spalać węgiel i drewno. Polskie piece zdobyły medal na Targach Poznańskich ale w planach „Olsztyńska 2” jest umieszczony zakaz korzystania z kopalni. Niezawodne są piece kaflowe, które w Austrii po przebadaniu w laboratorium zostały dopuszczone do korzystania w mieście, jako spełniające najostrzejsze normy. Należy też poruszyć sprawę ocielenia budynków styropianem, co ma związek z ogrzewaniem. W Niemczech jest to

procedura zakazana od 2015 r. jako szkodliwa dla zdrowia człowieka i środowiska. Polistyren jest bardziej odporny na fotolizę, czyli rozkład pod wpływem światła, bardziej niż plastik. Piankowa filiżanka do kawy może rozkładać się nawet 500 lat ! powodując wypłukiwanie szkodliwych substancji chemicznych do środowiska. Zatem nie można mówić o styropianie, że nie jest szkodliwy dla życia i zdrowia człowieka i dla środowiska, bowiem jest wyjątkowo szkodliwy i z ochroną środowiska nie ma zupełnie nic wspólnego. Polistyren szkodzi źródłom wody przedostając się do środowiska w czasie powolnej degradacji. Produkcja polistyrenu w znaczący sposób przyczynia się do globalnego ocieplenia klimatu. Należy ograniczyć jego produkcję, bowiem ocieplanie budynków polistyrenem nie jest w najmniejszym stopniu ochroną dla środowiska a wręcz przeciwnie. Powoduje degradację środowiska. Wystarczy zobaczyć ocieplone styropianem domy czy bloki. Całe ściany pokryte są grzybem. Zdejmowanie zagrzybionego styropianu nie ma nic wspólnego z ochroną środowiska. Każdy, kto ociepla dom styropianem powinien ponosić dotkliwe kary za uszkodzenie środowisku, za przyczynianie się do degradacji środowiska naturalnego na Ziemi. Przykładem zagrzybionych budynków są nowe bloki przy ul. Sianowskiej w Poznaniu. Są zielone i szare od grzyba i pleśni. Tak wygląda ocieplanie styropianem. Jakie będą koszty zdejmowania zagrzybionego styropianu z budynków oraz jego utylizacji? Porównywalne z kosztami utylizacji paneli fotowoltaicznych czyli nie ma to nic wspólnego z ochroną środowiska, bo o zdrowiu człowieka już widocznie nikt nie myśli. Takie bloki są malowane farbą celem ukrycia zagrzybionego styropianu. Czyli ludzie, którzy mieszkają w takich blokach są narażeni na wszelkie choroby, z powodu przebywania w szkodliwym styropianie a dodatkowo otrzymują ogromną dawkę chemii w postaci farb, którymi zamalowywane są zagrzybione ściany na zewnątrz. Czy to nazywamy ekologią? Ponieważ styropian nie przepuszcza wilgoci, budynki są zawilgocone także od wewnątrz. To stęchlizna, czyli rakotwórczy grzyb. Wiele lat temu podjęto walkę z plastikiem „Zero odpadów” i z uwagi na ochronę środowiska zabroniono używania styropianu w San Francisco. To walka o życie i zdrowie człowieka a my będziemy robić odwrotnie? Wszystko zakleimy polistyrenem, żeby zabić człowieka i nie chronić w żaden sposób życia na Ziemi? Styropian to najgorszy plastik. Stanowi ogromny problem, jeśli chodzi o utylizację. Rozpada się na drobne cząstki i zalega w oceanach stanowiąc zagrożenie dla życia wszystkich zwierząt. Proponuję bardzo wysokie opodatkowanie każdego budynku oklejonego styropianem, gdyż polistyren jest ogromnym zagrożeniem dla środowiska. Skoro mała plastikowa słomka czy mały woreczek foliowy szkodzi środowisku naturalnemu i je zanieczyszcza, to jak. wygląda przy niej ocieplony, zagrzybiony polistyrenem budynek? W sklepach już płacimy za każde plastikowe opakowanie, w którym

kupujemy żywność (31 gr. za pudełko plastikowe). Wystarczy porównać, ile plastiku trzeba zużyć do ogrzania domu. Teraz normy dla styropianu to 20 cm grubości. Nowe budynki już mają przyklejony tej grubości styropian zamiast jednej warstwy cegieł, która jest z gliny, czyli jest ekologiczna w przeciwieństwie do plastiku. Styropian nie jest tak trwały jak cegła. Nie ma nawet porównania, jeśli chodzi o szkodliwość dla zdrowia człowieka. Styropian to czysta trucizna. To, co ma teoretycznie nas ogrzewać jest bombą zegarową z rakiem gratis... W Republice Czeskiej od 2016 r. za wyrzucanie styropianu grożą milionowe kary. Komisja Europejska od roku 2016 zakazała wyrzucania styropianu używanego jako izolator w budownictwie do odpadów komunalnych lub składowisk. Trucizna w polistyrenie nosi nazwę heksabromocyklododekan (HBCD). Dodawany jest jako środek zmniejszający palność głównie w izolacjach z polistyrenu ekspandowanego i ekstrudowanego (EPS) stosowanych w budownictwie. Niesie ryzyko nowotworu i zaburzenia równowagi hormonalnej w organizmie w dwóch przypadkach – gdy pracujesz ze styropianem zawierającym HBCD i wdychasz mikrocząsteczki oraz gdy taki styropian jest utylizowany w nieprofesjonalny sposób i heksabromocyklododekan dostaje się do gleby i łańcucha pokarmowego. (Źródło: Zdrowo mieszkać. Magazyn o tematyce mieszkaniowej) Osobny temat dotyczy tego co wydziela polistyren w czasie pożaru i jakie to ma konsekwencje dla środowiska. Wniosek nasuwa się sam. Należy wręcz zakazać oklejania budynków styropianem albo karać tych, którzy zanieczyszczają nasze środowisko polistyrenem. Świat już to zrozumiał. Odchodzi od plastiku Czas abyśmy teraz my to zrozumieli. Jestem pewna, że skoro będzie nam panował kolejną kadencję, to tego istotnego tematu nie pozostawi i zadba o zdrowie i życie nas Polaków. Wprowadzi zakaz używania szkodliwego polistyrenu, aby uratować życie ludzi i zwierząt. Ciekawa jest też analiza producentów styropianu w Polsce. Taka analiza pozwala wyciągnąć przerażające wnioski, kto promuje produkcję rakotwórczego polistyrenu i kto chce zarabiać kosztem naszego zdrowia i zniszczenia naszego środowiska w pięknej Polsce. Tematu nie rozwijam celowo, pozostawiając do analizy osób zainteresowanych. Widza ogólnie dostępna. Wniosek jest taki, że świat odchodzi od polistyrenu i plastiku, żeby ratować Planetę, a my robimy odwrotnie?

Rozstrzygnięcie: Uwaga nieuwzględniona.

Uzasadnienie: Kwestie poruszone w uwadze nie są przedmiotem ustaleń i wykraczają poza dopuszczalny i obowiązkowy zakres ustaleń planu miejscowego określony przepisami art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ponadto zakres projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego został określony w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W utrwalonym orzecznictwie sądowo-administracyjnym uznaje się, że powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy gminne jest niezgodne z zasadami legislacji. Uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie. Projekt planu nie odnosi się zatem do możliwości lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej, w tym masztów 5G. Dopuszczenia i ograniczenia w tym zakresie uregulowane zostały w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnej, która jest aktem nadrzędnym w stosunku do planu miejscowego. Kwestie związane z rentą planistyczną reguluje natomiast ustawa z dnia 23 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Projekt planu nie ogranicza możliwości ogrzewania domu tylko do rozwiązań wskazanych w uwadze, tj. do pomp ciepła, paneli fotowoltaicznych czy ocieplenia budynków styropianem. Zgodnie z zapisami projektu planu w zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego ustala się dopuszczenie stosowania indywidualnych systemów grzewczych, przy czym zakazuje się stosowania pieców i trzonów kuchennych na paliwo stałe. Projekt planu nie wskazuje konkretnych technologii urządzeń i materiałów, które można wykorzystać do ogrzewania, a kwestie poruszone w uwadze nie są przedmiotem ustaleń i wykraczają poza regulacje planu miejscowego.

Przewodniczący Rady Miasta Poznania

(-) Grzegorz Ganowicz

Załącznik Nr 3 do uchwały Nr VII/91/IX/2024
RADY MIASTA POZNANIA
z dnia 3 września 2024r.

Rozstrzygnięcie Rady Miasta Poznania o sposobie realizacji zapisanych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego „Smochowice-Sianowska” – część A w Poznaniu inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania.

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym rozstrzyga się, co następuje:

§ 1

Sposób realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej:

- 1) zadania w zakresie realizacji dróg publicznych przewidzianych w planie prowadzić będą właściwe jednostki miejskie;
- 2) zadania w zakresie infrastruktury technicznej prowadzić będą właściwe przedsiębiorstwa, w których kompetencji leży rozwój sieci: wodociągowej i kanalizacji sanitarnej, elektroenergetycznej, gazowej i ciepłowniczej, zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego oraz na podstawie przepisów odrębnych;
- 3) zadania w zakresie gospodarki odpadami realizowane będą na podstawie przepisów odrębnych;
- 4) podstawę przyjęcia do realizacji zadań określonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, które należą do zadań własnych gminy, stanowić będą zapisy Wieloletniej Prognozy Finansowej Miasta Poznania;
- 5) określenie terminów przystąpienia i zakończenia realizacji tych zadań ustalone będzie według kryteriów i zasad przyjętych przy konstruowaniu Wieloletniej Prognozy Finansowej Miasta Poznania;
- 6) inwestycje realizowane mogą być etapowo, w zależności od wielkości środków przeznaczonych na inwestycje.

§ 2

Zasady finansowania inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej określonych w planie – finansowanie inwestycji będzie mogło odbywać się poprzez:

- 1) wydatki z budżetu gminy;
- 2) współfinansowanie środkami zewnętrznymi poprzez budżet gminy – w ramach m.in.:
 - a) dotacji unijnych,
 - b) dotacji samorządu województwa
 - c) dotacji i pożyczek z funduszy celowych,
 - d) kredytów i pożyczek bankowych;
- 3) udział inwestorów w finansowaniu w ramach porozumień o charakterze cywilnoprawnym lub w formie partnerstwa publiczno-prywatnego – „PPP” – a także właścicieli nieruchomości.

Przewodniczący Rady Miasta Poznania

(-) Grzegorz Ganowicz

Załącznik do uchwały Nr VII/91/IX/2024

Rada Miasta Poznania

z dnia 3 września 2024 r.

zal_4_91.xml

Załącznik do uchwały Nr VII/91/IX/2024

Rada Miasta Poznania

z dnia 3 września 2024 r.

zal_4_1_91.tif

Załącznik do uchwały Nr VII/91/IX/2024

Rada Miasta Poznania

z dnia 3 września 2024 r.

zal_4_2_91.JPG